

CULTURA

Sesilha 2

Las Hadas e l'aulhèr

Qu'i avè 'n còp un aulhèr que se n'anava aviar las olhas¹ un matin. Que passava sus la lana un chic après só-salhit² quan, tot de còp, apercebot duas hemnòtas suu bòrn d'un arriu. E aqueras hemnas que s'escapèren tanlèu que pareishot.

E arribants a l'ostau, que condèt l'ahar. Los auts que'u dishoren qu'èran hadas, e l'aconselhèren de las gahar.

Lo gojat qu'i tornèt l'aut matin. Quan las hadas lo viren, que voloren hùger, mès l'aulheròt que s'i metot au darrèr.

— Òh ! T'ès pas lavat, aquest matin... Nes tòquis pas au men' ! ce li dishoren au moment que las anava atrapar.

— Pas lavat !... S'abaisha sòlebit³ e se borca⁴ dens l'arrós deu prat. Puei, las torna aposseguir e las gaha.

— Dèisha-nes anar, ce'u dishoren las hadas. Dèisha-nes anar e te haram *riche*⁵.

— E com ?

— Tot matin que trobaràs cinc sòus au cornalèr deu parc. Mès susquetot, nes escusis pas ; autament que't perderés tot.

E tot matin en arribants au parc, lo gojat que trobava la pèça de cinc sòus au cròt dont li avèn dit las hadas. Au cap de l'annada, qu'avè dijà ua bèra soma d'escurs, e que n'èra gloriós.

Aqueth aulhèr qu'avè ua amiga. Un jorn, podot pas se tèner de parlar de l'argent de las hadas a la gojata. Mès, un còp qu'avot dit lo secret, trobèt pas mèi nat sòu au cornalèr deu parc, e quan volot tornar condar sons escuts, que trobèt au hons deu sac un punhat de hulhas secas.

Tirat de *Contes brefs de Felix Arnaudin, trente contes populaires de la Grande- Lande choisis*, per Joël Miró, Confluences, 2013.

1 / aulhas

2 / lo lhevàt deu só / o sortit deu só, a só llevant / a l'esguít deu só, a punta d'aua / a la vaduda deu dia / a l'esguít deu dia

3 / sau lòc / sau pit / tot sobte / còp sèc / de tira / d'abòrd / tot viste / de pos / tot a talh / tot dàvit

4 / s'esbrusa / se borcla / se burcla / se borrica / se boquilha / se bailoca / s'esdorreja / s'es-hrega / se voluda / se brolha / se bardissa...

5 = ric